

VĚTRNÍK

Ročník LVII.

Neděle 11. října 2026

číslo 3.

Za deště lidi necouraj po horách a držej se v baráku

V sobotu před Divadlo Krakonoš dorazil DOS při MKZ Horšovský Týn, který na Krakonošově divadelním podzimu sehrál hned dvě představení. Společně je přivítala za Občanské sdružení Větrov ředitelka KDP Svatava Hejralová a za vyhlášovatele, Svaz českých divadelních ochotníků, Václav Moravec.

Soubor z Horšovského Týna se účastní přehlídky potřinácté. A třináctka podle Svatky rozhodně není špatné číslo. „Když jsem přemítala, co zajímavého říct, tak jsem se vrátila ke svému tatínkovi, který vždycky říkal, když jsme remcali, že je špatné počasí: neremcejte, buďte rádi, že je vůbec ňáký. Až nebude žádný, nebude nic,“ prohlásila Svatava Hejralová a pokračovala: „A pak

pokračování na straně 4

KDP 3/2026 strana 1

neděle 11. října 2026		
9:30	rozborový seminář	malý sál
11:30	loučení Horšovský Týn	malý sál
13:00	dílňa SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	Aktiv
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Suchdol	před divadlem
15:00	vítání DS Hostivice	před divadlem
16:00		velký sál
16:30	Slečna Marplová	
17:00	Suchdol	
20:00		velký sál
20:30	Tonka Šibenice	
21:00	DS Hostivice	
21:30	zasedání poroty	klubovna
21:30	seminář KDP	půdička
22:30	večírek Suchdol	malý sál
22:30	večírek DS Hostivice	malý sál

Recenze: Petr Jan Svoboda

Norm Foster: Dům rozkoše

DOS při MKZ Horšovský Týn

Divadelní soubor při MKZ Horšovský Týn přivezl na 57. přehlídku venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou skvělou komedii kanadského autora Normena Fostera o nejstarším ženském povolání - pro pět hereček. Příběh je zasazen do kansaského městečka Baxter Springs, do vykřičeného domu s poetickým názvem Dům rozkoše. To vše kolem roku 1870.

Touha po samostatnosti a nezávislosti je konfrontována s přátelstvím čtveřice žen, a to vše prostřednictvím vtipných a nečekaných mikro situací, aby dějově vyvrcholila dramatickým vstupem páté dámy, která přináší překvapivé řešení pro všechny zúčastněné. Premiéru měla tato výborná komedie v roce 2007 v Lighthouse

Festival Theatre v Ontariu.

Premiéra včerejší ochotnické inscenace se odehrála 16. ledna 2026 v kinosále Horšovský Týn. Úvodem rád připomínám, že na loňském Krakonošově divadelním podzimu jsme viděli od horšovsko-týnských ochotníků velmi hezké představení Královny. Režii měla paní Hana Žáková, tedy stejná režisérka jako u Domu rozkoše. Jednalo se také o ženské téma a bylo rovněž vedené v jisté komediální poloze. Těšili jsme se tedy, že zkušený inscenační tým nám opět připraví příjemný divadelní večer.

Bohužel tentokrát výsledný tvar neměl takovou kvalitu jako loňská inscenace, a i v něm známé a úspěšné herečky Sabina Štichová a Božena Kocanová se nevyvarovaly jistého

přepsychologizování. Podobně jsou na tom však i další tři jejich kolegyně Věra Řezníčková, Natálie Vaňková a Petra Tauerová. Příčinu vidím v žánrově špatném zařazení celé inscenace, a i když je zřejmé, že všechny představitelky už také mají s podobným typem komedie zkušenost, nedaří se jim udržet postavy v jistém nadhledu, nadsázce a v řadě míst sklouzávají až k hranému sentimentu. Tak jako se režii v Královkách podařilo přesně vyložit charakter jednotlivých postav, tak v Domě rozkoše je tento výklad nejasný a herečky se v něm ztrácejí. Místo komediálního vyznění si často pomáhají zdoluhavým hledáním psychologie a projevuje se to délkou některých motivů a nepřesnými pointami jednotlivých scén.

Samostatnou kapitolou jsou pak dekorace a kostýmy, které ve svém celku hereckým výkonům také příliš nepomáhají. Přesto musím závěrem konstatovat, že zkušenost výše zmíněné Boženy Kocanové a Sabiny Štěchové se projevila zejména ve večerním představení. Navštívil jsem totiž i to odpolední a reakce publika, které odpoledne zatleskalo pouze na závěr, ve večerní repríze o sobě dávalo vědět po každém světelně odlišném aktu.

Večerní představení bylo také svižnější, a i když se stále potýkalo s onou žánrovou nejasností, diváci ho přijali daleko vlídněji. Tak kvalitní soubor, jako je v Horšovském Týnu, by si však zasloužil daleko pečlivější přípravu.

Po minulých zkušenostech jsem přesvědčen, že by to zvládl, a věřím,

že i mnohem úspěšněji. Těším se proto, že se opět na některé z ochotnických přehlídek potkáme.

Děkuji za představení a brzy tedy zase na shledanou.

KDP mladým

KDP mladým opět v akci a naším druhým představením byla tragikomedie *Dům rozkoše*. Westernová doba, ve které se celá hra odehrávala, byla podpořena téměř dobovými kostýmy, kulisami i hudbou. Herecké výkony byly realistické, ovšem ve vypjatých situacích nám přišlo, že jsme byli svědky přehrávaných emocí. Děkujeme souboru za otevření tématu problematiky sociálních statusů.

Půdičkáři

Bavili jsme se o inscenaci versus text versus žánr. Diskutující se neshodli na žánru, režie a herecké výkony povýšily text – na tom jsme se shodli jednohlasně. Podle nás by tomu pomohly škrty v textu nebo zrychlení pomalejších pasáží děje. Měli jsme za úkol jedním slovem pojmenovat hlavní postavy a shodli jsme se následovně: Jenny, majitelku nevěstince jsme označili slovem věčnost, Anitu slovem snílek, Frances slovy bolavá duše, Natálii slovem ambicióznost a paní Caseyovou slovem zoufalost. Dále jsme měli pojmenovat jednou či více větami děj: čtyři životní cesty žen, které se setkaly pod jednou střechou nevěstince.

Hodnocení diváků 91,1

se taky v tomhle baráku traduje, že když je venku hezky a jsou vidět hory, je to úžasný a my to milujem. Ale zase když je moc dlouho hezky, není to dobře. Lepší je, když prší, protože lidi necouraj tolik venku, držej se baráku a dělaj útratu.“

Nakonec Svatka přiznala, že prosit o přízeň a s tím i o dobré počasí byli Krakonoše až včera odpoledne. Ducha hor podplatili štamprletem rumu – a prý se vyplatilo. Na vítání přestalo pršet.

Václav Moravec si cenil příle-

žitosti, že mohl Horšovský Týn ve Vysokém přivítat právě on. „Soubor trochu znám a mám hodně rád. Za svou více než padesátiletou činnost se vypracoval na jeden z nejlepších západočeských souborů. A do Vysokého přivezli lákavou hru o, řečeno současnou terminologií, provozovně služeb řemesla nejstaršího a velmi zdařilého, tedy o nevěstinci,“ konstatoval Moravec.

Poté už na scénu vstoupil Krakonoš, který sešel z vrcholků hor, tedy z divadelního balkonu, aby pře-

vzal od vysoké starostky Lucie Vavkové klíč a městská práva. První dáma horského městečka zalitovala, že sice stihla umístit obrubníky a dlažbu do přehlídky na to správné místo, ale nezvládla prodloužit příznivé počasí, které panovalo ve Vysokém předešlé dva týdny.

Její slova lítosti však vyvrátil Krakonoš, který prohlásil, že bylo třeba z města smýt prach po stavbě. A o to se zase postaral on svým deštěm. Prostě není nad vzájemnou dobrou spolupráci. (jn)

Dům rozkoše nevzbudil zvědavost

Když divadlo začalo, uviděl jsem hezkou scénu, hezké kostýmy. Když se začalo hrát, hned jsem si řekl, to bude skvělé. Většinou poznáte v první scéně, zdali má herec dar vtáhnout diváka do děje. Herečky Horšovského Týna tento dar mají, ale po prvních deseti minutách si říkám: „Aaa... slepá holka, aaa... dáma se sádrou (skalní návštěvníci KDP ví).“

Bohužel, stalo se to pro mě

rušivým elementem, a to hlavně z toho důvodu, že téma hry mě vůbec neoslovilo. Nedokázal jsem se ztotožnit s žádnou postavou, nezmocnila se mě zvědavost, co bude dál.

Hra Dům rozkoše byla poprvé uvedena v roce 2007. Upřímně, je toto téma aktuální? Čemu pomáhá zasazení do dané doby? Pokud měl autor záměr rozebrat těžký úděl žen, co si mám vzít od jednotlivých

postav? Náznaky naivity, bezmocnosti, houževnatosti, naděje, strachu o život... a teda ze všeho tak trochu, ale dohromady...

Abych to shrnul, herečky se hry zhostily s vysokou ctí. Co bych vytknul režii? Předpokládal bych, že po uplynutí pěti týdnů nebudou postavy v tom samém oblečení.

DivakLaik

A léta běží, vážení....

Tak přesně toto se mi chtělo říci, když jsem v sobotu čekala na loučení se souborem ŠAMU Štítina. Jak jich bylo hodně, tak se pořád tak nějak nemohli sejít. Stále někdo chyběl, neměl tu svou židli, kam by se posadil. A než celý rituál loučení začal, tak přišlo překvapení. Předsedkyně SČDO Vladka Kodoušková měla předat dva zlaté odznaky. Jenže neměla ty správné brýle. Tak si vůbec nebyla jistá, zda oba vyznamenané muže správně přečte. Chvilé soustředění a přečetla. Zlatými hochy z Moravskoslezské oblasti, jak je Vladka nazvala, se stali Pavel Kusyn a Petr Vrbický. Blahopřejeme. (jn)

Sobotní loučení byl čistě rodinný podnik

Rituál loučení vysocké přehlídky se souborem šlape jak dobře promazaný stroj. Po původním moderátorovi Vlastíkovi Vondráčkovi převzal už před lety žezlo Honza Hejral. A protože včera vše nabralo poněkud zpoždění, Honza nelenil a předal rychle slovo zástupkyni pořadatele, Občanského sdružení Větrov.

Klára Hejralová, vedoucí divadelní kuchyně (a švagrová moderátora Honzy), se vůbec nezlobila, že Štítníši se na svém večírku zdrželi až do 4. hodiny ranní. Respektive, pokud se snad trochu zlobila, dobrou náladu ji vykouzil pohled na účtenku, kterou soubor po večírku v divadelní kuchyňce zanechal. A tak inspirována tou skutečností předala odjíždějícímu souboru dárek. Tím byla pokladnička: „Do ní si strádejte

mince, můžete i bankovky, a pak ji plnou přivezte nazpět k nám a její obsah tu utraťte,“ napověděla Klára.

Ředitelka KDP Svatka Hejralová (matka moderátora Honzy) přispěla s drobným dárkem – do pokladničky vhodila několik vysokých krejcarů z nalezeného místního pokladu. „Ať se vám to strádání utěšeně rozrůstá,“ děla matka Svatka.

Čestný předseda SČDO Pepa Hejral (strýc moderátora Honzy)

dojatě děkoval souboru za účinkování a předal jim nahrávku jejich soutěžního představení, aby si doma mohli říct, co se jim povedlo a co naopak. A starosta spolku Krakonoš Honza Pohanka (švagr moderátora Honzy) spokojeně kvitoval, že hned první večírek letošní přehlídky byl tak velký. „Byla to pecka. Říkám si, že dobře, že to bylo na začátku, na konci bychom to možná už nedali,“ usmíval se a předal další novinku 57. Ročníku, zarámovanou fotografii z odehraného představení.

Celé toto dění poctivě dokumentoval na video David Hejral (bratranec moderátora Honzy a syn čestného předsedy Pepy). Také jste si všimli těch nepřehlédnutelných rodinných vazeb? Z toho vyplývá, že vysoká přehlídka není jen divadelní festival, ale také místo, kde se rodinné vazby potkávají s těmi divadelními – a kde se o dobrou náladu stará sehraný tým. (jn)

Apokalypsa přijde v bílých ponožkách

Nedílnou součástí Krakonošova divadelního podzimu je rozborový seminář, který má svou hierarchii, jasně danou a pro nezasvěcené zcela neprostupnou. Seminář otvírá někdo z odborné poroty. Nebo z lektorského sboru. To záleží.

Dle slov předsedy Ludka Horkého totiž rozhoduje obsah sdělení: když se rozdávají ceny a doporučení na Jiráskův Hronov, je „jeho tým“ porotou. Když se mluví o představení, tým se jako mávnutím kouzelného proutku promění v lektorský sbor, který je rád, že „se můžeme společně obohatit odbornou diskuzí“. Stejní lidé, stejné židle, dvě úplně jiné instituce. Schrödingerova porota, chcete-li: dokud nepromluví, je obojím zároveň.

Tento první seminář se nesl v duchu skrz naskrz pozitivním, což

může být v kritické obci jev zhruba stejně častý jako zatmění Slunce. ŠAMU nadchlo většinu přítomných hereckými a pěveckými výkony, a především rozsahem projektu. Ukočírovat, nazkoušet a ještě k tomu úspěšně reprizovat tak náročnou inscenaci v takové kvalitě je zkrátka obdivuhodné. Tak obdivuhodné, že si to nikdo z přítomných nedovolil zpochybnit.

Velká debata se pak rozhořela kolem humoru: zda je doceněný, zda je pochopitelný v plném rozsahu a zda jeho hloubka a nutná znalost reálií nejsou pro běžného diváka přece jen trochu moc. Humor, kterému je potřeba rozumět, je totiž na amatérské scéně vždy tak trochu podezřelý. Další body se točily kolem srozumitelnosti textu přes hlasitou muziku, tedy kolem klasického

sporu, kdo s koho: slovo, nebo bici. Scéna se všeobecně líbila, a protože se nikdo nehádal, nebudeme se jí dál věnovat.

Mirek Král pak upozornil na nešvar, který zničí divadlo spíš než umělá inteligence: kostýmy z TEMU a Allegra. Zatímco svět se bojí, že herce nahradí algoritmy, skutečná hrozba přichází v balíčku z Číny za 89 korun s dopravou zdarma. A k tomu bílé ponožky čouhající z bot jinak hezkých kostýmů. Apokalypsa nepříjde na ohnivém koni, přijde v bílých ponožkách.

Posledním a nejvýraznějším bodem diskuze byl režisér, který je zároveň hlavním představitelem. Což je jistě praktické: na zkouškách se nikdy nepohádá s režisérem a režisér se nikdy nepohádá s hercem. Za mě skvělé řešení! (ab)

Zmatené sloupce slouží k zodpovědné přípravě

Už ve včerejším vydání jsme vám slíbili divadelní kvíz. Pokud se těšíte, je to jen dobře. Kvíz vás čeká v pátek odpoledne. A doufám, že jste postřehli, že jsme vás začali na kvíz už připravovat. To proto, že kdo je připraven, není překvapen!

A tak jsme vám v rámci přípravy pomíchali sloupce jednoho článku. Přišli jste na to, kterého? Nebudeme vás trápit, šlo o text o postupové přehlídce z pera Vladky Kodouškové – Žlutické divadelní léto aneb Když je krásně nejen na jevišti. Pokud jste byli při jeho čtení mírně zmatení,

buďte klidní, prozradíme vám, že právě v tom tkvěl onen kvíz.

Zkuste si článek přečíst ještě jednou, ale tentokrát ve správném pořadí sloupců – je dobré si je předem očíslovat. Jestliže jste neobjevili klíč k řazení, poradíme vám. Na straně 8 začnete číst od třetího sloupce, který je sloupcem prvním, pokračujte tím prostředním a následuje sloupec první, jenž je třetím. Analogicky pak postupujte i na straně 9 – sloupec šestý je čtvrtý, pátý je prostřední a první sloupec je sloupcem šestým. Je vám to jasné?

A teď k avizovanému Divadelnímu kvízu. Ten je připravený na páteční odpoledne. Začíná v 16 hodin v malé sále / hospůdce Thálie a moderovat jej bude Tomáš Čivrný. Chcete-li se zúčastnit, vytvořte družstvo, které bude čítat od jednoho do maximálně osmi soutěžících, a přihlaste se k účasti v městské knihovně u naší Evi. Další informace ke kvízu najdete v zítřejším vydání přehlídkového Větrníku. Tak nás pozorně sledujte!

(jn)

Návštěva hřbitova a vzpomínka na ty, kteří se již přehlídky zúčastnit nemohou, patří k milým tradicím.

Oprava

Musíme opravit jednu chybu, která se vloudila do nultého čísla Větrníku věnovaného držitelům Zlatých Tylů. Nepřesnost je hned v titulku u Marcely Hlávkové. Ta není členkou souboru D3 Karlovy Vary (byť jí bývala), ale souboru Vojan Libice nad Cidlinou. Děkujeme za pochopení.

(red)

V divadle zahodte telefony!

Objevil se nám v Divadle Krakonoš takový nešvar: aktivní mobilní telefony při představení. Nejen že zvonily, ale jejich majitelé také natáčeli kousky představení. A tak upozorňujeme na to, že to je NEPŘÍPUSTNÉ! Z veškerých představení na Krakonošově divadelním

podzimu není dovolené pořizovat zvukové ani obrazové záznamy. Proto své chytré přístroje před vstupem do velkého sálu vypněte, zastrčte do náprsních kapes nebo hlubin kabelek a nepoužívejte je!

(jn)

Když se počty vymknou kontrole

Páteční večer nepřinesl zmatek jen na stránky Větrníku. Svě si užili také hostesové, a to dokonce ti nejzkušenější – Katka a Honza. Do počtářských nesnází je přivedl početný soubor ŠAMU Štítina, jehož ubytování se proměnilo v disciplínu hodnou samostatné soutěže na divadelní olympiádě.

Vzpomínáte na nespočitatelný soubor? Pro osvěžení paměti se vrátíme do roku 2004. Tehdy se na Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou poprvé vypravili divadelníci z Třebechovic pod Orebem. A jeden z hostesů o nich tehdy pronesl památná slova o neovladatelném a nespočitatelném souboru.

Třebechovičtí si toto označení vysloužili svou živelností, neutuchající energií a schopností být v jednu chvíli na několika místech divadla i města zároveň. Seznamovali se, debatovali, prozkoumávali zákulisí a nasávali festivalovou atmosféru. Hostes, který měl mít o každém členu souboru dokonalý přehled, tak mohl počítat znovu a znovu. Pokaždé někdo chyběl, případně se někdo objevil navíc. Čísla

zkrátka odmítala spolupracovat.

Zdá se, že tradice žije dál. Tentokrát se do počtářské pasti chytili Katka s Honzou, kteří měli na starosti ŠAMU Štítina. Ubytovat přibližně padesát lidí není žádná legrace, zvlášť když se do hry připlete ještě loňský rozpis pokojů. Katka si totiž vytiskla právě ten. A tak se štítní divadelníci ubytovali podle vlastního scénáře, v němž čísla pokojů hrála poněkud volnou roli.

„Padesát lidí je trest nejen pro režiséra představení, ale i pro nás. Obsadili úplně jiná čísla pokojů, než jsme jim řekli. Usadili se dokonce v pokoji porotkyně. Mysleli jsme, že je prostě budeme muset jít v noci zkontrolovat, zda skutečně spí v posteli, která jim správně patří,“ smál se při loučení Honza.

Člověk by řekl, že tím ubytovací

dobrodružství končí. Jenže kdepak! Festivalové počty si zjevně žijí vlastním životem. Do Vysokého měl dorazit zhruba dvacetičlenný soubor z Polné, ale nakonec za něj přijede záskok z Hostovic – v počtu dvou až tří lidí. A aby toho nebylo málo, ze Suchdola měli přijet dva, jenže dorazí čtyři.

Takže milí hostesové, hlavy vzhůru! Kalkulačky nabít, seznamy aktualizovat a postele raději přepočítat dvakrát. Na Krakonošově divadelním podzimu totiž není největší umění jen zahrát dobré představení. Někdy je to také ubytovat správný počet lidí do správných pokojů – a ráno zjistit, že všichni spali tam, kde měli. A pokud ne, může z toho být pěkná festivalová historka.

(jn)

Hana Žáková ví, že šetří chválou

Divadelní ochotnický soubor při MKZ Horšovský Týn přijel na KDP již potřinácté. A přivezl představení Dům rozkoše. Po prvním odpoledním představení jsem se v zákulisí sešla s jejich režisérkou Hanou Žákovou.

A: Jaké jsou vaše první dojmy po odehraném představení?

HŽ: Jsem ráda, že jsem dorazila. Jsem ráda, že je to odehrané, tak jak to bylo. Divácká odezva byla a bylo to slušné představení.

A: Za mě určitě ano, seděla jsem v sále a moc jsem si to užila. Dle programu nápovědu máte – která členka vašeho souboru na nápovědu nejvíce spoléhá a neobešla by se bez ní?

HŽ: To byste se spíše musela zeptat jich (smích). Nápovědu máme

spíše pro jistotu. Snažíme se, abychom na ni nečekaly, když se něco zapomene. Text se musí znát ze všech stran.

A: Kdyby každá inscenace musela mít varovný štítek, jaká by byla u vašeho představení? Pokud vás nenapadá varovný, napadlo by vás nějaké vystihující označení?

HŽ: Zajímavá otázka, ale varovný mě zrovna nenapadá... Asi že i v prostředí, kde bychom to nečekali, je přátelství a podpora. Chtěla jsem, aby vyznělo to, že i když ty ženy

nejdou zrovna v příjemném prostředí, nemusí se stydět jako lidi. Snaží se být samostatné, aby nemusely na někoho spoléhat a uměly se v tom životě prosadit samy.

A: Kdyby se Krakonoš přišel podívat na nějakou vaši zkoušku, co by si o ní a o vašem souboru myslel?

HŽ: Asi by říkal, jaká jsem hrozná (smích). Oni mi to vyčítají, ale dávám jim za pravdu, že je málo chválím. Není to nespokojenost, ale má se to prostě dobře zahrát a má to být samozřejmost (smích).

VOBSKOČÁCI!!!

Valné hromadění

či

hromadné valení

bude

ve čtvrtek 15. října

od 18.00 hodin

v restauraci

U Albíny.

Odznaky s sebou

bude se kontrolovat.

Peníze

na příspěvky

připravít.

Trhové Sviny aneb Dárečky místo kritiky

Do Trhových Svin jsem letos přijela nejen jako divák, ale vyzkoušela jsem si úplně novou roli – tajemnici odborné poroty. A musím říct, že jsem si snad ani nemohla vybrat lepší přehlídku. Být k ruce lektorům Petru Kolínskému, Petru Theodoru Pidrmánovi a Tomáši Čivrnému byla hračka. Stejně jako dát dohromady informace od souborů, protože všichni byli vstřícní a zodpovědní. Organizačně i finančně všechno perfektně zajišťovalo Městské kulturní středisko v čele s Jiřím Čajanem. A tak bezproblémově, jako fungovala moje tajemnická funkce, klapala i celá přehlídka.

Po tříleté přestávce se do Trhových Svin 16. a 17. května vrátila přehlídka venkovských divadel s postupem na Krakonošův divadelní podzim. A program byl opravdu pestrý – šest představení, tři komedie, dva autorské počiny a jedna pohádka.

Jako první se představili Suchdolští SUDáci s autorskou detektivní komedií Slečna Marplová: Pletichy pralesa. Slavná anglická vyšetřovatelka se tentokrát přestěhovala z poklidné vesničky rovnou do bolivijského pralesa. Soubor postavil inscenaci na nadsázce, slovním humoru, živé hudbě a především skvělé souhře. A právě SUD získal nominaci na Krakonošův divadelní podzim.

Novoveský utopenec přivezl Svatební hosty Neila Simona. Zaujala především pěkná scénografie – soubor dokonce zrestauroval staré divadelní kulisy, díky nimž hotelový apartmán působil velmi autenticky. Za scénografií si také odvezl čestné uznání.

Autorská hra ŽAS Homole – Poslední Ráj nabídla ryze ženskému souboru role ušité přímo na míru. A bylo znát, že si společné hraní dámy opravdu užívají. Jejich největší devizou byla právě herecká souhra a výrazné charakterové postavy, za

kteří získaly čestná uznání i cenu za scénografií.

Bechyňský divadelní spolek Lužnice se představil dokonce dvakrát. V komedii Výročí fungovala především herecká dvojice Šulcová–Mrzena, mezi níž byla krásně uvěřitelná partnerská chemie. Druhým titulem byla pohádka O pekelném křišťálu, kde soubor ukázal, že má pro dětské publikum dostatek energie, hravosti a nápaditosti.

Přehlídku uzavřel DS Ludvíka Němce Bystřice s konverzační komedií Jen pro zvané aneb Návštěva dam. A protože poslední slovo mělo divadlo, odjžděli jsme ze Svinů s pocitem, že návrat přehlídky po tříleté pauze se opravdu povedl.

A jedna věc byla trochu jinak. Moc mě bavila práce poroty. Petr Kolínský, Petr Theodor Pidrmán a Tomáš Čivrný totiž nerozdávali

souborům klasickou kritiku, ale „dárečky“ – konkrétní postřehy, otázky a nápady, co by mohli na inscenacích dál rozvíjet. A dělali to s takovým respektem a nadhledem, že soubory jejich připomínky přijímaly s chutí.

A teď už se těším na Vysoké. Protože Slečna Marplová má před sebou pořádný kus cesty. Lenka Chaloupková sice přiznává, že po premiéře už má soubor celý seznam věcí k doladění, ale právě ochota na inscenaci dál pracovat je jednou z jeho velkých deviz.

A jestli se ve Vysokém objeví nějaká záhada? Nebojím se. Máme tam přece slečnu Marplovou. Jen tentokrát bude muset místo anglického venkova zvládnout Krakonoše.

Národní institut pro kulturu
Czech Cultural Institute

Databáze českého amatérského divadla
je přehledně členěna doází –
Soubory, Přehlídky, Osobnosti,
Vzdělávací projekty, Malované opony...

Přesvědčte se sami
na www.amaterskedivadlo.cz!

Rádobydivadlo Klapý chystá almanach ke svému 40. výročí!

Prosíme, podpořte jeho vydání příspěvkem ve sbírce na Doniu (link níže). Almanach obsahuje úplný přehled premiér za celou dobu fungování souboru, výběr recenzí a článků o souboru, program všech Rádobyfestů, kompletní seznam jak herců (členů souboru i hostů) a jejich rolí, tak technických spolupracovníků a v neposlední řadě 33 stran fotografií. Kromě samotného almanachu si můžete vybrat i pozoruhodné odměny! Půl kila poctivého sádla Mistra Hurycha, kávičku s Láďou Valešem, Šťastnou večeri či Divadelní dort, do svého divadla si

můžete objednat evergreen Rádobydivadla Skořápka nebo nejnovější kus Jen na kousek... V nabídce jsou také praktické odměny, jež můžete využít ve vaší další divadelní práci – kurs hlasové výchovy či motání kabelů... Podpořit můžete také jen pro svůj dobrý pocit. Děkujeme!

Rádobydivadlo Klapý nejsou jen tak nějací nazdárci! Soubor obdržel Cenu Pavla Dostála za rok 2024 od Ministerstva kultury a připravil na 94. Jiráskově Hronově výstavu fotografií ze svých inscenací. V červenci 2024 uvedl 1000. představení ansámblu za celou dobu trvání.

Soubor nesčetněkrát reprezentoval české amatérské divadlo na zájezdech v zahraničí i v tuzemsku. Má na kontě více než 45 premiér za 40 let nepřetržité činnosti, to je více než jedna premiéra za rok, většina představení má několik desítek repríz. A to vše bez vlastní střechy nad hlavou! Soubor nejčastěji hraje ve Vrchlického divadle v Lounech.

Křest proběhne v sobotu 9. ledna 2027 ve Vrchlického divadle v Lounech. Jste srdečně zváni!

<https://donio.cz/almanach-40-vyroci-radobydivadla-klapy>

Stavebně montážní práce.

Jsme rodinná stavební firma s více než **30 lety** zkušeností v oboru. Specializujeme se na výstavbu rodinných domů, rekreačních objektů, roubenek i občanských staveb.

Naší prioritou je individuální přístup ke každému zákazníkovi, otevřená komunikace a kvalitní realizace staveb.

Součástí naší společnosti jsou také **stavebniny** se širokým sortimentem stavebního materiálu. Nabízíme odborné poradenství i vlastní dopravu, díky které zajistíme dodání materiálu přímo na místo stavby.

www.p-pvysoke.cz

TEL: 777 737 802
SÍDLO: VYSOKÉ NAD JIZEROU 349
MAIL: P-P@P-PVYSOKE.CZ

pondělí 12. října 2026		
9:00	Romeo, Julie a tma	velký sál
9:30	Boleradice	
9:30	rozborový seminář	malý sál
11:30	loučení Suchdol	malý sál
11:30	loučení Polná	malý sál
13:00	dílna SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	Aktiv
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Boleradice	před divadlem
15:00	vítání osobnost přehlídky	před divadlem
16:00	Jaroslav Satoranský	velký sál
16:30	beseda s osobností	
17:00	Romeo, Julie a tma	velký sál
20:00	Boleradice	
20:30	zasedání poroty	klubovna
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	večírek Boleradice	malý sál

Pomozte modernizovat zázemí divadla

Na stolech v hospůdce Thálie i na jiných místech Divadla Krakonoš vídáte leták, který vás vyzývá k podpoře projektu na modernizaci zázemí divadla. Soubor Krakonoš se snaží získat podporu z Grantového programu Nadace PPF. Pomoci mohou zaměstnanci některé z oprávněných firem, jejichž seznam najdete na letáku, nebo jejich rodinní příslušníci. Vy ostatní můžete pomoci oslovit co nejvíce potencionálních hlasujících. Ti všichni mohou hlasovat od 19. října do 30. listopadu tohoto roku na www.opencall.nadaceppf.cz.

A proč byste měli projekt podpořit? Divadlo díky podpoře z grantového programu získá modernější a kvalitnější zázemí, které pozná každý z vás na kvalitě a vyšším komfortu, ať už budete návštěvník, nebo účinkující. *(red)*

Větrník, zpravodaj 57. ročníku Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Anežka Buriánková, technické zpracování Josef Hejral a Ondra Vaverka, fotografie Ivo Mičkal, korektury Magda Králová.

Tisk povolen MK ČR E 22952.

Tisk H&H Servis

Náklad 80 ks

cena 20 Kč